

waar sleepnetten de geheimen van de oesterbank naar boven brachten: geïncrusteerde schaaldieren, zeesterren, krabben en vreemde vissen temidden van fris-groene waterplanten. Opgetogen keerde het gezelschap na een goed uur varen in de haven terug, waar uit donkere ruimen veelkleurige langoustes en kreeften werden opgevist. Daarna bood het district Zeeland van de Maatschappij zijn gasten een oesterfestijn aan in loodsen langs de kust, waar de geconcretiseerde zilte bries uit blanke schelpen met een druppeltje citroen en veel witte wijn werd genuttigd. Met recht mocht deze middag van een festijn gesproken worden, een festijn voor alle zinnen.

Tot besluit van het Congres was er een feestavond in „Britannia” te Vlissingen. Naar men zegt is ook dit feest uitstekend geslaagd. Uw verslaggever heeft zich echter naar Veere begeven, gedreven door een heimwee in hem gewekt door het prachtige stuk van J. C. SCHAGEN in *Medisch Contact*. Naar Veere wilde hij gaan — misschien een anticlimax vrezend, misschien om van dit heimwee te willen genezen. Naar Veere is hij dus gegaan — om daar te ontdekken dat dit heimwee nu met recht onuitroeibaar is geworden. Weemoed om Veere, weemoed om het lot van Ierseke, weemoed om Zeeland maar ook om het einde van een voortreffelijk Congres, dat vóór alles een *Zeeuws* Congres was.

Lent, oktober 1958

F. J. A. HUYGEN

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie; ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten).

HET VERBAND TUSSEN ARSENICUM EN KWAADAARDIGE AANDOENINGEN

In dit *Tijdschrift* (1958) werden op bl. 1925 enkele artikelen gerefereerd die het verband tussen arsenicum en het ontstaan van kwaadaardige afwijkingen belichten. Misschien verdient het aanbeveling te wijzen op enkele recente publicaties van KOELSCH (1958), waarin hij naast zijn eigen ervaringen een uitgebreid overzicht der literatuur over bovengenoemd onderwerp geeft. KOELSCH komt tot de conclusie, dat bij personen, werkzaam in de wijnbouw, een verhoogd aantal kwaadaardige aandoeningen en levercirrosen voorkomen, terwijl in andere arsenicum-verwerkende industrieën, waar de opnemings van arsenicum door inhalatie groter is, deze aandoeningen niet of veel minder worden beschreven. De oorzaak van de genoemde afwijkingen zou volgens deze schrijver niet liggen in beroepshalve opgenomen arseen, maar in het drinken van grote hoeveelheden arseenhoudende alcoholische dranken. Er is een gecombineerde giftwerking van arsenicum en alcohol. Dit houdt tevens in, dat in vele gevallen de afwijkingen niet als echte beroepsziekten kunnen worden opgevat.

Literatuur: KOELSCH, F. (1958) *Arch. Gewerbesch. Gewerbehyg.* **16**, 405; (1958) *Zbl. Arbeitsmed.* **8**, 129 en 161. — Referaat (1958) *Ned. T. Geneesk.* **102**, 1925.

Leiden, 1 oktober 1958

R. L. ZIELHUIS
Afd. Arbeidsgeneeskunde
Ned. Inst. v. Praeven-
tieve Geneeskunde

DE AZIATISCHE-INFLUENZA-PANDEMIE VAN 1957

In ons artikel „De Aziatische-influenza-pandemie van 1957” (1958) vermeldde wij op bl. 1996, dat in Mantsjoerije varkensinfluenza is vastgesteld met de isolatie van een stam van het Aziatische type uit een varken. Inmiddels is ge-

bleken, dat de Chinese influenza-virologen achteraf eraan twijfelen, of deze „isolatie” niet heeft berust op een laboratoriumverwisseling met een menselijke stam, zodat deze waarneming nadere bevestiging behoeft. Er worden thans pogingen ondernomen tot een virologisch onderzoek bij dieren in de Chinese provincie Kweichow, om na te gaan, of het Aziatische-influenzavirus wellicht door dierlijke dragers in stand wordt gehouden.

Het is begrijpelijk, dat het isolement van China af en toe aanleiding zal geven tot een vertraging der berichtgeving.

Leiden, 14 oktober 1958

J. MULDER

BERICHTEN

BUITENLAND

BRAZILIË. — CHEMOTHERAPEUTISCHE BESTRIJDING VAN MALARIA. Ter gelegenheid van het congres voor malaria en tropische geneeskunde, onlangs te Lissabon gehouden, kwam de betekenis van geneesmiddelen voor de „uitroeiing” van malaria ter sprake. De chemotherapeutische methode laat zich onder bepaalde voorwaarden aansluiten bij de campagne tegen de muggen. Een bijzonder vraagstuk vertegenwoordigen nomaden en andere groepen die zoals landbouwers, bomenvellers en vissers geregeld of tijdelijk in tenten en hutten leven. Uitgebreide proeven in Brazilië leren, dat men deze mensen kan helpen, door het voor hen bestemde keukenzout met een chemotherapeuticum te mengen, naar het voorbeeld van de kropbestrijding. Binnenkort zal men dan ook in dat land „Pinotti's methode” bij een miljoen inwoners toepassen (*WHO Press*, 26 september 1958).

DUITSLAND. — „EIDOPHOR”-PROJECTIE. In de jaarvergadering van de „Deutsche Kinotechnische Gesellschaft” vertoonde men op een scherm van 18 vierkante meter een deel van een menselijke rug met een vetgezwel van enkele centimeters middellijn, dat in het beeld anderhalve vierkante meter in beslag nam. Daarop verschenen de handen van de operateur, een injectiespuit, mes en verdere instrumenten, alles van overeenkomstige afmetingen en werd de verwijdering van het gezwel voor het talrijke publiek zichtbaar gemaakt. Voor deze demonstratie maakte men gebruik van een „eidophor-projector”. De fysische bijzonderheden van de methode, waarbij gebruik wordt gemaakt van een oliefilm en een kathodestraal, vindt men in een door de *Deutsche medizinische Wochenschrift* (1958, bl. 1760) gepubliceerd referaat samengevat.

— EISELE, PLAZA EN OBERHEUSER. De *Deutsche medizinische Wochenschrift* (1958, bl. 1801) beschrijft in het kort de stand van zaken betreffende de drie bovengenoemde oorlogsmisdadigers. EISELE was in 1952 door de geallieerden vrijgelaten en door een „Entnazifizierungsbehörde” als „vom Gesetz nicht betroffen” gekenmerkt. Onder het mom van een „Spätheimkehrer” had hij zich gevestigd, doch na hetgeen over hem bekend werd tijdens het proces tegen SOMMER, moest hij de praktijk opgeven. PLAZA heeft na het proces uit eigen beweging de geneeskundige bevoegdheid laten varen. De vrouwelijke arts OBERHEUSER, die wegens haar schandelijke experimenten in 1947 tot 20 jaar celstraf was veroordeeld en in 1952 werd vrijgelaten, deed zich eveneens als „Spätheimkehrer” voor. Zij kreeg zelfs schadeloosstelling en voor-schot om een praktijk te Stocksee te beginnen. De vereniging van ziekenfondsen heeft haar echter niet geaccepteerd, en een nieuw onderzoek naar haar misdaden, thans op last van de minister van binnenlandse zaken van Sleeswijk Holstein, is gaande.